

Само Богъ е благъ. Важенъ е този принципъ, който трѣбва да залегне въ нашитѣ души, че само Богъ е благъ. Ако ние признаваме само Бога за благъ, тогава ще настѣпи вѣчния животъ, но по-неже ние сравняваме хората, кой е по-вече, и кой по-малко благъ, ние се заблуждаваме. Ако искаме да разрѣшимъ въпроситѣ въ свѣта, тѣ тѣй палеативно не се разрѣшаватъ. Има извѣстни погрѣшки въ свѣта, които се поправятъ постепенно, но има погрѣшки които се поправятъ изведнѣжъ. За-примѣръ, има нѣкой, който пуши тютюнъ, и постепенно, всѣки день съкращава цигаритѣ, докато най-послѣ се откаже съвсѣмъ. Нѣкой пъкъ каже, и изведнѣжъ свърши, отсѣче — прѣстава да пуши. Вие казвате: не, постепенно ще намаляваме цигаритѣ, човѣкъ не може изведнѣжъ да се поправи, постепенно трѣбва. Да, това е единиятъ методъ.

Христосъ се обръща къмъ богатия и му казва: „Добрѣ, ти знаешъ заповѣдитѣ, но на четири нѣща трѣбва да обърнешъ внимание — да не прѣлюбодѣйствуваешъ, да не убивашъ, да не крадешъ, да не лъжесвидѣтелствуваешъ. Прѣлюбодѣянieto е нечистота, то е единъ грѣхъ по отношение самаго себе, по отношение своята душа. Щомъ прѣлюбодѣйствуваешъ, ставашъ нечистъ, а при нечистия животъ вѣчниятъ животъ не може да дойде. Вториятъ грѣхъ е да не убивашъ. Убийството е нѣщо външно, то значи да махнешъ противника си. Третиятъ грѣхъ е да не крадешъ. Да крадешъ, това е желанието у човѣка да взима чуждото, да го внесе въ себе си. Да не лъжесвидѣтелствуваешъ, то значи да не се стремишъ да закриешъ всички свои грѣхове. При тия грѣхове ти опетнявашъ себе си. Всички грѣхове започватъ почти отъ тия четири